

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/81/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316220379
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1316220379.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holicekej v spore žalobcu: Q. Q., A.. XX.XX.XXXX, W. M.Q. XXXX/X, X., zastúpeného: PROSMAN a PAVLOVIČ advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, IČO: 36 865 281, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 677,89 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III zo dňa 09. októbra 2018, č.k. 19Csp/52/2016-151, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.
Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 677,89 eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 22.12.2016 do zaplatenia, v časti zaplatenia úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 677,89 eur od 12.12.2016 do 21.12.2016 konanie zastavil a priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 100%. Vychádzal zo zistenia, že žalobca ako dlžník dňa 11.10.2013 a žalovaný ako veriteľ dňa 10.10.2013 podpísali Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej predmetom bolo: - poskytnutie úveru (úverového limitu) vo výške 690 eur, splatnom v 42. pravidelných mesačných splátkach vo výške 36,97 eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník vrátiť (úver + úroky za dobu splácania úveru): 1552,74 eur, predpokladaná RPMN 70,01 %, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver 46,06 %; - poskytnutá čiastka revolvingu 363,78 eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (revolving + úroky za celú dobu čerpania) 887,28 eur, predpokladaná RPMN úveru pri poskytnutí revolvingu 63,32 % a RPMN revolvingu 76,21 %., V bode 6. Žiadosti označenej ako "Údaje o schválenom revolvingovom úvere v eur" je písaným písmom uvedené: - poskytnutá čiastka úveru (úverový limit): 690 eur; - splatnosť úveru (počet splátok) 42, - mesačná splátka (vrátane úrokov): 36,97 eur; - celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. úver + úroky za celú dobu čerpania úveru): 1552,74 eur; - RPMN za úver: 69,79 %; - ročná úroková sadzba úveru: 70,01%; - priemerná RPMN 46,06 %; - poskytnutá čiastka revolvingu 363,78 eur; - celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 887,28 eur; - predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 70,01%; - ročná úroková sadzba revolvingu: 76,21%; - ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5%. Z bodu 7, veta prvá zistil, že zmluvné strany uviedli, že v ďalšom odkazujú na úpravu obsahnutú v zmluvných dojednaniach zmluvy o revolvingovom úvere (na zadnej strane tejto žiadosti / zmluvy), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou tejto žiadosti /zmluvy. Z Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.10.2013 zistil, že bola súčasťou Žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru/Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX a uzatvorená medzi stranami sporu - žalobcom ako zákazníkom a žalovaným ako poskytovateľom a to podľa ustanovenia § 269 Obchodného zákonníka .

Podľa článku 8. dohoda upravuje podmienky poskytovania dohodnutých služieb k uzavretej zmluve o revolvingovom úvere, kde poskytovateľ má postavenie veriteľa a zákazník postavenie dlžníka. Dohoda zakladá právo zákazníka na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu za odklad splatnosti vo výške 99,33 eur a odklad splatnosti splátky revolvingu vo výške 51,60 eur. Zároveň upravovala možnosti odkladu splátok v prípade nepriaznivej hmotnej situácie dlžníka a režim splácania úveru. Z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 11.10.2013 vyplývajú údaje o schválenom úvere: - schválená výška úveru 690 eur; - splatnosť 42 mesiacov; - výška mesačnej splátky úveru: 36,97 eur; - dátum splatnosti 1. splátky úveru: 12.11.2013; - dátum splatnosti poslednej splátky úveru: 12.04.2017; - periodicita splácania úveru: mesačná; - dátum splatnosti splátky v priebehu periódy splácania: 12.; - celková výška úveru: 690 eur; - RPMN úveru 69,79 %; - priemerná hodnota RPMN platná ku dňu podpísania zmluvy o RÚ: 46,06 %; - schválená výška revolvingu 415,38 eur; - zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 415,38 eur; - výška mesačnej splátky po vykonaní revolvingu 36,97 eur; - RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 70,01%; - úverový limit 690 eur; - celková čiastka, ktorú musí dlžník vrátiť (úver+úroky za dobu splácania úveru) 1552,74 eur; - doplatok za poskytnutie služby v zmysle čl. 8. ods. 8.1. písm. a) Dohody o poskytnutí služby: 49,67 eur; - ročná úroková sadzba úveru 70,01 %; - celková čiastka pri revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť pri každom revolvingu (t.j. revolving + úroky za celú dobu čerpania revolvingu): 887,28 eur; - ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%; - ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,5%; - dátum nadobudnutia platnosti zmluvy o RÚ: 11.10.2013; - dátum nadobudnutia účinnosti Zmluvy o RÚ: 11.10.2013. Dňa 28.11.2016 zaslal žalobca žalovanému list označená ako: "Úverová zmluva - predsporová výzva", v ktorom ho vyzval na vrátenie preplatku, ktorý má charakter bezdôvodného obohatenia do 14 dní odo dňa doručenia predmetnej výzvy. Takto ustálený skutkový stav veci súd po právnej strane posúdil podľa § 53 ods. 1, ods. 5, ods. 10, § 54 ods. 1, § 451, § 457, § 517, § 3 Občianskeho zákonníka, podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), c) a d), g), i), § 9 ods. 1 a ods. 2, § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Žalobca sa v konaní domáhal zaplatenia sumy 677,89 eur predstavujúcej časť zo sumy bezdôvodného obohatenia 1367,89 eur a to s poukazom na skutočnosť, že zmluva o poskytnutí úveru uzavretá so žalovaným je bez úrokov a bez poplatkov, nakoľko neobsahuje členenie každej jednej mesačnej splátky na istinu, úrok a poplatok, či inú platenú sumu, ako aj z dôvodu, že nie je v zmluve správne uvedená a vypočítaná hodnota RPMN, že výška úrokovej sadzby úveru je neprimerane vysoká, že dohoda o poskytnutí služby inkorporovaná do úverovej zmluvy je neplatná a rovnako je neplatná aj zmluva o poskytnutí revolvingu. Na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá Zmluva o revolvingovom úvere, ktorá je vzhľadom na svoj charakter zmluvou spotrebiteľskou. Na uvedený právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa účinné v čase uzavretia úverovej zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 53a ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje. Na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka. K argumentácii žalobcu o absencii úrokovej sadzby z dôvodu neprimeranej výšky uviedol, že zo Zmluvy vyplýva, že ročná úroková sadzba bola v danom prípade dohodnutá vo výške 70,01 % ročne. Úroky za poskytovanie peňažných prostriedkov podliehajú súdnej kontrole s prihliadnutím na princíp dobrých mravov v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Doterajšia judikatúra súdov v SR nespochybnila, že neprimerané úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú základný hodnotový poriadok. Cena plnenia tak teda nie je vyňatá zo súdnej kontroly, pokiaľ ide o rozsah jej primeranosti, a ani kontroly podľa generálnej klauzuly kontroly neprijateľných podmienok (ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Neprimeranou, a teda odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednávania obvyklú, ktorá je určená, najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaných bankami pri poskytovaní pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu, a ktorým subjektom je aj žalovaný, sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, nie však viac ako o 100 % oproti prímeru bánk. Výška zmluvných úrokov, pokiaľ tieto prevýšia priemer úrokov na trhu pri porovnateľnom úvere o viac ako 100 %, je neprijateľná a v rozpore s dobrými mravmi. Vychádzajúc z údajov zverejnených na webovej stránke Národnej banky Slovenska, boli priemerné úrokové sadzby pri nových spotrebiteľských úveroch s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov v októbri 2013 v sadzbe 11,45 %. Úroková sadzba predmetného

úveru podľa Zmluvy je teda viac ako 6-násobkom priemernej sadzby úverov poskytovaných v rovnakom období. Úrok z úveru je jedným z pojmových znakov, ktoré zmluvu o úvere definujú a je jej podstatnou náležitosťou. Ak žalovaný ako dodávateľ predformuluje v spotrebiteľskej zmluve podmienky, ktoré sú v rozpore s ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, tak koná v rozpore so zákonom a takéto ustanovenia o výške úroku nemôže byť výškou úroku, ktorá môže byť súdom akceptovateľná a v nadväznosti na to aj výška RPMN, tieto sú neplatné v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Keďže túto časť Zmluvy od jej zvyšnej časti Zmluvy z uvedených dôvodov nie je možné oddeliť, je neplatná celá Zmluva pre jej rozpor so zákonom. Súd považoval žalovaným určenú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 70,01 % za úžernícku, ktorá nemôže požívať súdnu ochranu, a preto je nutné ju vyhodnotiť ako neprijateľnú, ktorá odporuje dobrým mravom. K argumentácii žalobcu o absencii RPMN z dôvodu nesprávneho určenia RPMN konštatoval, že v hodnote RPMN za úver sú zahrnuté všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s poskytnutým úverom. Jednou z položiek týchto nákladov je úrok za poskytnutý úver, ktorého percentuálnym vyjadrením je úroková sadzba. Okrem úroku môžu medzi náklady úveru patriť rôzne poplatky (napríklad za poskytnutie úveru, za správu účtu), poistenie úveru a podobne. Je zrejmé, že pokiaľ sa v zmluve uvádza hodnota úrokovej sadzby úveru, hodnota RPMN za úver nemôže byť od nej nižšia; môže byť minimálne rovnaká. Z vyššie uvedených údajov bodu 6. Údaje o schválenom revolvingovom úvere zmluvy o (revolvingovom) úvere však vyplýva, že RPMN za úver (69,79 %) je nižšia, než úroková sadzba úveru 70,01 %, čo pri správnosti oboch údajov nie je možné. Buď je nesprávna hodnota RPMN za úver alebo ročnej úrokovej sadzby úveru. Údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru a údaj o RPMN je z hľadiska informovanosti spotrebiteľa a podmienkach, resp. nákladoch úveru, nevyhnutné považovať za základné údaje zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedenú požiadavku zdôrazňuje samotný ZSÚ, ktorý absenciu či už údaj o ročnej úrokovej sadzbe úveru alebo údaj o RPMN za úver sankcionuje (vo vzťahu k dodávateľovi poskytovateľovi úveru) bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru. Nesprávnosť niektorého z uvedených dvoch údajov možno vyhodnotiť ako jeho absenciu. Spotrebiteľ totiž nemá a nemôže mať záujem na tom, aby bol o podmienkach úveru v tak dôležitej oblasti, akou sú náklady úveru, informovaný mylne. Nesprávny údaj o výške úrokovej sadzby alebo o RPMN za úver môže ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa uzatvoriť pre neho v skutočnosti nevýhodnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere, vychádzajúc z nesprávnych informácií od poskytovateľa úveru. Nestotožnil sa s argumentáciu žalobcu ohľadne absencie náležitosti zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona 129/2010 Z.z. s odkazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 146/2017. K argumentácii žalobcu o absencii doby trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti uviedol, že údaj o konečnej splatnosti úveru jednoznačne vyplýva z Oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, ktoré je v zmysle bodu 7 žiadosti o poskytnutie revolvingového úveru /zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX s poukazom na zmluvné z dojednania zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi stranami sporu, keď sa v ňom uvádza dátum splatnosti poslednej splátky úveru - 12.04.2017. Tento údaj považoval za súladný z ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) cit. zákona. K argumentácii žalobcu o neplatnosti Dohody o poskytnutí služieb mal za to, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve v článku 8. bod 8.1 ohľadom poplatku vo výške 99,33 eur je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a odkázal na odôvodnenia rozsudkov Krajského súdu Prešov sp. zn. 15Co/70/2015, Krajského súdu Prešov sp. zn. 11Co/35/2017, Krajského súdu Prešov sp. zn. 20Co/111/2014, Krajského súdu Prešov 19Co/74/2017, ktoré konštatujú, že za neprijateľnú považuje súd tak zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch)". Konštatoval, že žalovaný Zmluvou vnútil žalobcovi aj iný úkon, než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jeho záujmu, a to Dohodu o poskytnutí služby uzavretú podľa ust. § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka. Teda ak chcel žalobca získať úver, čo bolo primárne jeho pohnútkou k vstupu do právneho vzťahu so žalovaným, nemal na výber a musel podpísať predloženú predtlač listiny obsahujúcu v sebe tiež náležitosti iného právneho úkonu. V tomto prípade sa tak dá usudzovať o nedostatku vôle konajúcej osoby spotrebiteľa vstúpiť do iného zmluvného vzťahu so žalovaným ako bol primárne vo sfére jeho záujmu. Zmluva vypracovaná žalovaným a predložená žalobcovi na podpis vzbudzuje zdanie, ako keby jej obsahom bol len jeden právny úkon. Je to evidentné hneď z jej označenia. Až v strede predtlač formulára zmluvy je pod bodom 8 spomenutá ďalšia zmluva, a to "Dohoda o poskytnutí služby". V prípade dvoch alebo viacerých právnych úkonov obsiahnutých v jednej listine, by preto malo byť bežnou praxou a zvyklosťou bankových alebo nebankových subjektov, túto pluralitu právnych úkonov zvýrazniť. Žalovaný túto pluralitu právnych úkonov nezvýraznil dostatočným spôsobom, naopak vyvolal dojem, ako keby so žalobcom uzatvoril len jeden právny úkon. Takéto konanie žalovaného v bežnej praxi a zvyklostiam odporuje, a preto je v

rozpore s dobrými mravmi Ako žalobca tvrdil v priebehu konania a žalovaný toto tvrdenia ani nepopieral, žalovaný si započítal pri vyplatení sumy úveru žalobcovi odplatu vo výške 51,60 eur za službu v zmysle článku 8 ods. 8.1 Dohody o poskytnutí služby a ňou "vnútil" žalobcovi možnosť požiadať o odklad troch splátok. Žalovaný si odplatu vyúčtoval už v čase uzavretia Zmluvy bez ohľadu na to, či bude mať o takúto "službu" záujem, alebo nie. Zmluvné dojednanie, ktoré oprávňuje žalovaného na takúto nepríjemne vysokú zmluvnú odmenu, resp. odplatu za poskytnutie služby, splatnosť tejto odplaty ihneď po poskytnutí úveru a jednostranné započítanie tejto odplaty s pohľadávkou dlžníka na vyplatenie schváleného úveru, považuje súd za neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda neplatnú i v zmysle ust. § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, pretože je výrazne v neprospech žalobkyne ako spotrebiteľa. Zároveň je táto zmluvná odmena nepríjemne vysoká, keďže jej suma dosahuje sumu viac ako dva a pol splátky, pričom odložené môžu byť 3 splátky. Žalovaný nemal právo na takúto odplatu a preto aj neoprávnené takúto svoju neexistujúcu pohľadávku započítal na pohľadávku žalobcu na poskytnutie úveru (viď Krajský súd Prešov, sp. zn.: 25Co/2/2017). Ako dôsledok neplatnosti Zmluvy podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka, nastáva medzi stranami ako účastníkmi Zmluvy režim bezdôvodného obohatenia v zmysle ust. § 451 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 457 Občianskeho zákonníka s povinnosťou vrátiť si navzájom poskytnuté plnenia, bez akýchkoľvek poplatkov, či zmluvných pokút, pre ich rozpor s ust. Občianskeho zákonníka. V dôsledku absencie podstatných náležitostí upravených v § 9 ods. 2 písm. i.) a j.) zákona 129/2010 Z. z. súd považoval poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov, v dôsledku čoho nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia bol daný. Súd prvej inštancie viazaný žalobným návrhom potom dospel k záveru, že žalobca sa dôvodne domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 677,89 eur, ktoré vyčíslil tak, že žalovaný poskytol žalobcovi peňažné prostriedky v celkovej výške 690 eur a žalobca uhradil sumu 1367,89 eur v 38 splátkach po 36,97 eur. Zaviazal tak žalovaného vydať žalobcovi rozdiel v žalobe uplatnenej výške 677,89 eur ako bezdôvodné obohatenie. Okrem istiny priznal žalobcovi aj úroky z omeškania. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil § 255 ods. 1 C.s.p.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, aby bola žaloba zamietnutá z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. d), f), h) C.s.p. Argumentoval, že otázka výšky úrokov, ich súladu so zákonom a právnych dôsledkov dohodnutia úrokov odporujúcich zákonu sa musí posudzovať v intenciiach § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka, ktorý obsahuje reguláciu záväzku platiť úroky, úpravu situácie, ak si strany výslovne nedohodli výšku úrokov v zmluve a úpravu situácie, ak si strany dohodli v zmluve úroky vyššie, než je prípustné na základe alebo podľa zákona. Uvedená právna úprava má prednosť pred Občianskym zákonníkom, nakoľko ide o osobitný druh regulácie záväzku platiť úroky v prípade, ak sú úroky dohodnuté vo výške vyššej než je prípustné na základe alebo podľa zákona a ide o špeciálnu právnu úpravu. Súd prvej inštancie postupoval nesprávne a dospel k nesprávnemu právnemu záveru o neplatnosti ustanovenia o úrokoch. Namietal záver súdu prvej inštancie o neplatnosti celej úverovej zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na to, že výšku úrokov ako odplatu za požičanie peňažných prostriedkov upravovalo ustanovenie § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Zdôraznil, že v zákone bolo výslovne určené, že pri porovnávaní sa mala zobrať nielen hodnota obvyklej odplaty, ale aj spôsob a miera zabezpečenia záväzku, objem poskytnutých prostriedkov a lehota splatnosti. Za podstatné prevýšenie sa považuje také, ktorej je viac ako 25 - 27 percentuálnych bodov. Argumentoval, že pokiaľ ide o uvádzanie konečnej splatnosti úveru, je potrebné uviesť, že táto náležitosť nemôže a nikdy nemohla byť v zmysle unijného práva dôvodom pre bezúročnosť úveru. Mal za to, že v danom prípade bola zákonná požiadavka uvedenia termínu konečnej splatnosti úveru splnená viacerými spôsobmi. Závery súdu prvej inštancie, že dohoda o poskytnutí služby je neplatná ako neprijateľná podmienka, odporujú zmluve, jej vyhotoveniu a rovnako vyhotoveniu dohody, ktorá je samostatne podpísaná, aj graficky odčlenená od zvyšku obsahu zmluvy a súčasne v bode 8. 6 sa výslovne uvádza, že uzavretie nie je podmienkou pre uzatvorenie zmluvy o revolvingovom úvere. Namietal aj záver súdu prvej inštancie, ktorý neurčito spochybňoval správnosť určenia hodnoty RPMN keď nevykonal dôkaz, ktorý by nesprávnosť preukazoval. Ak nie je preukázané, že údaj RPMN je nesprávny nie je možné jeho nesprávnosť usudzovať.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že zotrváva na názore o prednostnej aplikácie občianskoprávnej normy v prospech spotrebiteľa aj pred novelizáciou § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka a v tomto smere poukázal na rozhodovacia prax súdov. Správne preto súd prvej inštancie dospel k záveru, že na posudzovaný vzťah medzi žalobcom a žalovanými je potrebné uplatniť ustanovenia Občianskeho zákonníka. Poukázal na to, že banky rovnako ako nebankové subjekty sú súčasťou finančného trhu, a teda majú vplyv na výšku ročných priemerných úrokových sadzieb a v tomto smere považoval námietky žalovaného za účelové. Konečná splatnosť úveru je považovaná

za podstatnú náležitosť spotrebiteľskej zmluvy podľa rozhodovacej praxe slovenských súdov a preto nesúhlasil v tomto smere s odvolacími námietkami žalovaného. V dôsledku absencie podstatných náležitostí upravených v § 9 ods. 2 písm. i), j) zákona o spotrebiteľských úveroch považoval poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov v dôsledku čoho mu vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pokiaľ v danom prípade je hodnota RPMN nižšia ako úroková sadzba čo je v rozpore s elementárnou logikou, ide o nesprávne určenú RPMN, čo malo za následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov. Navyše je úroková sadzba 70,01 % neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Z uvedených dôvodov navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

4. Odvolací súd; s poukazom na § 470 ods. 1, 2 zák. č. 160/2015 Z.z. , Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p.") účinného od 01.07.2016; preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej (vyhovujúcej) časti a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

5. V preskúmvanej veci bolo nesporné, že žalobca poskytol žalobcovi na základe zmluvy o revolvingovom úvere zo dňa 11.10.2013 úver vo výške 690 eur, ktorý sa žalobca zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach po 36,97 eur, pri ročnej úrokovej sadzbe 70,01 % a RPMN 69,61% a celková čiastka (úver spolu úrokmi), ktorú sa žalobca zaviazal zaplatiť bola 1 552,74 eur. Prvá splátka bola splatná 12.04.2013 a posledná splátka dňa 12.04.2017. Žalobca sa zároveň zaviazal zaplatiť odplatu za poskytnuté služby v zmysle čl.8 ods. 8.1. písm. a) Dohody o poskytnutí služby v sume 99,33 eur/51,60 eur, a to jej započítaním s pohľadávkou na poskytnutie úveru. Na základe uvedenej Dohody poskytol žalovaný žalobcovi za dohodnutú odplatu službu spočívajúcu v možnosti odkladu splátok úveru. Dohoda bola osobitne podpísaná obidvoma stranami dňa 10.10. a 11.10.2013 a je súčasťou predtlačenej úverovej zmluvy, ktorá má formulárovú podobu, s tým, že žalovaný v nej vyhlásil, že uzavretie Dohody nie je podmienkou uzavretia zmluvy o revolvingovom úvere. Žalovaný tak odpočítal zo schváleného úveru sumu odplaty.

6. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

7. Podľa § 2 písm. g), i) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, účinnom do 30.11.2011, na účely tohto zákona sa rozumie:

- celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

- ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

8. Podľa § 11 ods. 1 písm. a), b), d) zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 a je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

9. Z vyššie uvedených ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že veriteľ je povinný v zmluve o spotrebiteľskom úvere uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a ktorá predstavuje súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. V prípade, ak v zmluve absentuje údaj o celkovej čiastke a v prípade nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa, zákon sankcionuje veriteľa tým, že spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

10. V danej veci sa odvolací súd stotožnil so súdom prvej inštancie, že v spotrebiteľskej zmluve je nesprávne určená výška RPMN, pretože je určená v nižšej výške ako je výška úrokovej sadzby, ktorá je jednou zo vstupných položiek pre výpočet RPMN.

11. Okrem toho odvolací súd dospel k záveru, že do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom bolo potrebné zahrnúť aj náklady na zaplatenie odplaty za službu spočívajúcu v možnosti

odkladu splátok úveru. Odvolací súd považuje Dohodu o poskytnutí služby za súčasť obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko sa nachádza na predtlačenom formulári zmluvy o revolvingovom úvere ako jeden z jej bodov, splyva tak s ostatným obsahom úverovej zmluvy, pričom v čase jej dojednania nebolo ani zrejmé, či vôbec bude mať žalobca o túto službu záujem, resp. či vôbec k poskytnutiu služby žalovaným; za ktorú vopred zinkasoval odplatu; dôjde. Jednostranné vyhlásenie žalovaného na predtlačenom formulári, že táto Dohoda nie je podmienkou uzavretia zmluvy, je obchádzaním zákona žalovaným v snahe dosiahnuť, aby táto odplata, predstavujúca náklad spojený so spotrebiteľským úverom, nebola zahrnutá do celkových nákladov úveru, a nepremietla sa tak do výšky RPMN, ktorá má pre spotrebiteľa význam pri porovnávaní výhodnosti úveru. V prípade zahrnutia uvedenej odplaty do celkových nákladov úveru, a teda aj do RPMN, podstatne by zvýšila hodnotu RPMN uvedenú v samotnej zmluve. Pokiaľ žalovaný ponúkal žalobcovi úver na jednom tlačive spoločne s Dohodou, teda len predložením jedného predtlačeneho formuláru/dokumentu, nemožno vyvodit' záver, že by žalobca zisťoval skutočný záujem žalobcu o túto službu v budúcnosti, a preto možno uzavrieť, že žalovaný podpísanie Dohody žalobcovi jednostranne vnútil. Takýto postup zdanlivo súladný so zákonom v tom, že ide o doplnkovú službu, ktorá nie je podmienkou získania spotrebiteľského úveru, má za následok zavádzane o podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru.

12. Odvolací súd preto dospel k záveru, že pokiaľ do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nebola pri výpočte RPMN zahrnutá aj odplata za poskytnuté služby v zmysle Dohody, RPMN 69,61 % v zmluve o spotrebiteľskom úvere je nesprávne uvedená v neprospech spotrebiteľa, nakoľko po zohľadnení týchto nákladov spojených so spotrebiteľským úverom by bola vyššia. Z uvedených dôvodov sa úver považuje za bezúročný a žalobcovi vznikla povinnosť zaplatiť žalovanému iba istinu úveru.

13. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 30.06.2011, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

14. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

15. Úrok v spotrebiteľskej úverovej zmluve bol v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy, pod sankciou absolútnej neplatnosti (§ 39 Obč. zák.), obmedzený ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. a jeho výška tiež nemohla byť v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 Obč. zák.)

16. Žalovaný poskytol žalobcovi úver 690 eur na dobu 42 mesiacov so zmluvným úrokom vo výške 70,01 % ročne. Podľa Národnej banky Slovenska v čase uzavretia zmluvy (október 2013) bola priemerná výška úrokov pri spotrebiteľských a tzv. ostatných úveroch poskytovaných bankami domácnostiam s dobou splatnosti 1-5 rokov vo výške 11,45 %. Zmluvou o úvere stanovená úroková sadzba prevyšuje túto priemernú úrokovú sadzu viac ako 6-násobne. Výška zmluvného úroku tak bola dojednaná v rozpore s dobrými mravmi a nakoľko podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, je dojednanie výšky úrokov aj v rozpore s § 53 ods. 6 Obč. zák.

17. Zmluvné ustanovenie o úroku vo výške 70,01 % je neplatné v celom rozsahu, nakoľko súdu neprináleží moderovať úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru na takú mieru, aby bola v súlade so zákonom. Je zodpovednosťou žalovaného ako dodávateľa, aby dojednal takú úrokovú sadzbu, ktorá je v súlade so zákonom. Protizákonný postup žalovaného pri stanovení úrokovej sadzby v rozpore s dobrými mravmi a so zákonom, nemôže požívať ochranu, a to ani čiastočne. Aj vzhľadom na skutočnosť, že zmluvný úrok nebol v posudzovanej zmluve o spotrebiteľskom úvere platne dojednaný, vznikla žalobcovi povinnosť zaplatiť žalovanému iba istinu úveru.

18. So zreteľom na uvedené dospel odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie k záveru, že žalovanému vznikol nárok len na zaplatenie istiny úveru vo výške 690 eur, nakoľko poskytnutý úver bolo potrebné považovať za bezúročný v dôsledku nesprávne uvedenej RPMN v neprospech spotrebiteľa, ako aj z dôvodu neplatného dojednania výšky zmluvného úroku.

19. S poukazom na uvedené odvolací súd podľa § 387 ods. 1,2 C.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti ako vecne správny.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. Žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).